

494. Ó, Krisztus, láttam szenvedésed

szöveg: B. Bastie, †1841 | fordító: Áprily L.
dallam: Halle, 1704

c#m G#4 -3 A E A H -7 E
c#m f#m G#4 -3 c#m A E H7 E

1. Ó, Krisz-tus, lát-tam szen-ve - dé-sed, S bor-zon-gá-som vé - get nem ért,

E7 A C#7/E# f#m c#m E/H A /G# f#m7 G#7 C#
E A E H c#m f#m G#7 c#m

Jaj, hogy ha-lál - kín lett a ré-szed É - ret-tem, ár - va bü - nő - sért. —

c#m f#m G#4 -3 c#m A E H7 E
2. A természet velünk zokogja Halálodért fájdalmait,
E A E H c#m f#m G#7 c#m
Elbújt a nap, gyászukba rogyva Siratnak választottaid.

c#m f#m G#4 -3 c#m A E H7 E
3. Szent áldozat, tedd, meg ne szűnjünk Kereszten látni tégedet!
E A E H c#m f#m G#7 c#m
Szent véred mossa csak le bűnünk, Lelkünk előtt az tár eget.

c#m f#m G#4 -3 c#m A E H7 E
4. Jóságod mély és mély a hála, Amellyel hozzád fordulunk;
E A E H c#m f#m G#7 c#m
Bűnünkért mentél kínhalálba, Egyetlen Megváltó Urunk.